

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 948

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 octombrie 2020

SUMAR

Pagina

REPUBLICĂRI

Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței
domestice 2-15

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 217/2003

pentru prevenirea și combaterea violenței domestice*)

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Ocrotirea și sprijinirea familiei, dezvoltarea și consolidarea solidarității familiale, bazată pe prietenie, afecțiune și întrajutorare morală și materială a membrilor familiei, constituie un obiectiv de interes național.

(2) Prevenirea și combaterea violenței domestice fac parte din politica integrată de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică.

(3) Statul român, prin autoritățile competente, elaborează și implementează politici și programe destinate prevenirii și combaterii violenței domestice, precum și protecției victimelor violenței domestice.

Art. 2. — Protecția și promovarea drepturilor victimelor violenței domestice se realizează în conformitate cu următoarele principii:

- a) principiul legalității;
- b) principiul respectării demnității umane;
- c) principiul prevenirii săvârșirii actelor de violență domestică;
- d) principiul celerității;
- e) principiul parteneriatului;
- f) principiul egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați;
- g) principiul protecției vieții și siguranței victimei;
- h) principiul respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
- i) principiul abordării integrate.

Art. 3. — În sensul prezentei legi, *violența domestică* înseamnă orice inacțiune sau acțiune intenționată de violență fizică, sexuală, psihologică, economică, socială, spirituală sau cibernetică, care se produce în mediul familial sau domestic ori între soți sau foști soți, precum și între actuali sau foști parteneri, indiferent dacă agresorul locuiește sau a locuit împreună cu victima.

Art. 4. — (1) Violența domestică se manifestă sub următoarele forme:

a) *violența verbală* — adresarea printr-un limbaj jignitor, brutal, precum utilizarea de insulte, amenințări, cuvinte și expresii degradante sau umilitoare;

b) *violența psihologică* — impunerea voinței sau a controlului personal, provocarea de stări de tensiune și de suferință psihică în orice mod și prin orice mijloace, prin amenințare verbală sau

în orice altă modalitate, șantaj, violență demonstrativă asupra obiectelor și animalelor, afișare ostentativă a armelor, neglijare, controlul vieții personale, acte de gelozie, constrângerile de orice fel, urmărirea fără drept, supravegherea locuinței, a locului de muncă sau a altor locuri frecventate de victimă, efectuarea de apeluri telefonice sau alte tipuri de comunicări prin mijloace de transmitere la distanță, care prin frecvență, conținut sau momentul în care sunt emise creează temere, precum și alte acțiuni cu efect similar;

c) *violența fizică* — vătămarea corporală ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, inclusiv mascate ca fiind rezultatul unor accidente, prin otrăvire, intoxicare, precum și alte acțiuni cu efect similar, supunerea la eforturi fizice epuizante sau la activități cu grad mare de risc pentru viață sau sănătate și integritate corporală, altele decât cele de la lit. e);

d) *violența sexuală* — agresiune sexuală, impunere de acte degradante, hărțuire, intimidare, manipulare, brutalitate în vederea întreținerii unor relații sexuale forțate, viol conjugal;

e) *violența economică* — interzicerea activității profesionale, privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existență primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate, acțiunea de sustragere intenționată a bunurilor persoanei, interzicerea dreptului de a poseda, folosi și dispune de bunurile comune, control inechitabil asupra bunurilor și resurselor comune, refuzul de a susține familia, impunerea de munci grele și nocive în detrimentul sănătății, inclusiv unui membru de familie minor, precum și alte acțiuni cu efect similar;

f) *violența socială* — impunerea izolării persoanei de familie, de comunitate și de prieteni, interzicerea frecventării instituției de învățământ sau a locului de muncă, interzicerea/limitarea realizării profesionale, impunerea izolării, inclusiv în locuința comună, privarea de acces în spațiul de locuit, deposedarea de acte de identitate, privare intenționată de acces la informație, precum și alte acțiuni cu efect similar;

g) *violența spirituală* — subestimarea sau diminuarea importanței satisfacerii necesităților moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspirațiilor membrilor de familie, a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice ori religioase, interzicerea dreptului de a vorbi în limba maternă și de a învăța copiii să vorbească în limba maternă, impunerea aderării la credințe și practici spirituale și religioase

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 183/2020 privind modificarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 19 august 2020, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2014, și ulterior, a mai fost modificată și completată prin:

— Ordonanța Guvernului nr. 6/2015 privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 29 ianuarie 2015, aprobată prin Legea nr. 160/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 23 iunie 2015;

— Legea nr. 272/2015 privind modificarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 12 noiembrie 2015;

— Legea nr. 351/2015 privind modificarea art. 27 alin. (1) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 30 decembrie 2015;

— Legea nr. 35/2017 privind completarea art. 23 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 29 martie 2017;

— Legea nr. 174/2018 privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2018;

— Legea nr. 212/2019 privind modificarea alin. (1) al art. 30 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 12 noiembrie 2019;

— Legea nr. 106/2020 privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 6 iulie 2020;

— Legea nr. 162/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții privind evidența persoanelor și actele de identitate ale cetățenilor români, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 698 din 4 august 2020.

inacceptabile, precum și alte acțiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare;

h) *violența cibernetică* — hărțuire online, mesaje online instigatoare la ură pe bază de gen, urmărire online, amenințări online, publicarea nonconsensuală de informații și conținut grafic intim, accesul ilegal de interceptare a comunicațiilor și datelor private și orice altă formă de utilizare abuzivă a tehnologiei informației și a comunicațiilor prin intermediul calculatoarelor, telefoanelor mobile inteligente sau altor dispozitive similare care folosesc telecomunicațiile sau se pot conecta la internet și pot transmite și utiliza platformele sociale sau de e-mail, cu scopul de a face de rușine, umili, speria, amenința, reduce la tăcere victima.

(2) În nicio formă și în nicio împrejurare, obiceiul, cultura, religia, tradiția și onoarea nu pot fi considerate drept justificare pentru niciun tip de acte de violență definite în prezenta lege.

Art. 5. — (1) În sensul prezentei legi, prin *membru de familie* se înțelege:

a) ascendenții și descendenții, frații și surorile, soții și copiii acestora, precum și persoanele devenite rude prin adopție, potrivit legii;

b) soțul/soția și/sau fostul soț/fosta soție; frații, părinții și copiii din alte relații ai soțului/soției sau ai fostului soț/fostei soții;

c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceluia dintre soți sau dintre părinți și copii, actuali sau foști parteneri, indiferent dacă acestea au locuit sau nu cu agresorul, ascendenții și descendenții partenerei/partenerului, precum și frații și surorile acestora;

d) tutorele sau altă persoană care exercită în fapt ori în drept drepturile față de persoana copilului;

e) reprezentantul legal sau altă persoană care îngrijește persoana cu boală psihică, dizabilitate intelectuală ori handicap fizic, cu excepția celor care îndeplinesc aceste atribuții în exercitarea sarcinilor profesionale.

(2) În sensul prezentei legi prin *victimă* se înțelege persoana fizică ce este supusă uneia sau mai multor forme de violență prevăzute la art. 4, inclusiv copiii martori la aceste forme de violență.

Art. 6. — Victima violenței domestice are dreptul:

a) la respectarea personalității, demnității și a vieții sale private;

b) la informarea cu privire la exercitarea drepturilor sale;

c) la protecție specială, adecvată situației și nevoilor sale;

d) la servicii de consiliere, reabilitare, reintegrare socială, precum și la asistență medicală gratuită, în condițiile prezentei legi;

e) la consiliere și asistență juridică gratuită, în condițiile legii.

Art. 7. — (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să ia măsurile necesare pentru prevenirea violenței domestice, pentru preîntâmpinarea unor situații de încălcare repetată a drepturilor fundamentale ale victimelor violenței domestice, inclusiv prin furnizarea de informații și programe de educație despre modalitățile în care se pot preveni, evita, recunoaște și raporta cazurile de violență.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să asigure exercitarea dreptului la informare al victimelor violenței domestice, potrivit competențelor ce le revin, după caz, cu privire la:

a) instituțiile și organizațiile neguvernamentale care asigură consiliere psihologică sau orice alte forme de asistență și protecție a victimei, în funcție de necesitățile acesteia;

b) organul de urmărire penală la care pot face plângere;

c) dreptul la asistență juridică și instituția unde se pot adresa pentru exercitarea acestui drept;

d) condițiile și procedura pentru acordarea asistenței juridice gratuite;

e) drepturile procesuale ale persoanei vătămate, ale părții vătămate și ale părții civile;

f) condițiile și procedura pentru acordarea compensațiilor financiare de către stat, potrivit legii;

g) măsurile ce pot fi dispuse prin ordinul de protecție provizoriu și, după caz, prin ordinul de protecție, demersurile necesare pentru emiterea acestora și procedura de judecată.

(3) Autoritățile administrației publice centrale și locale competente în prevenirea și combaterea violenței domestice au obligația de a colecta date statistice relevante, dezagregate și la intervale regulate privind cazurile de violență domestică. Aceste date sunt colectate în vederea monitorizării funcționării serviciilor sociale destinate victimelor, precum și în vederea studierii cauzelor și efectelor violenței domestice și sunt centralizate de către Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, care are obligația de a realiza anual un studiu național și defalcat pe județe privind violența domestică.

(4) Autoritățile administrației publice centrale sprijină anual derularea de analize sau studii reprezentative la nivel național privind prevalența și tendințele tuturor formelor de violență domestică.

(5) Autoritățile administrației publice centrale și locale asigură confidențialitatea și respectarea anonimatului în cadrul procesului de diseminare a datelor statistice și a rezultatelor analizelor sau studiilor naționale.

(6) Autoritățile locale au obligația de a asigura în cadrul serviciilor sociale existente găzduire pentru agresori în cadrul centrelor rezidențiale pentru persoanele fără adăpost și adăposturilor de noapte, care funcționează în conformitate cu Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Atribuțiile comisiei județene în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați se completează după cum urmează:

a) promovarea abordării integrate a principiului egalității de șanse între femei și bărbați în scopul prevenirii și combaterii violenței domestice;

b) evaluarea stadiului aplicării și respectării legislației în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice la nivel local;

c) elaborarea de recomandări pentru autoritățile administrației publice locale în vederea aplicării politicilor și programelor specifice de prevenire și combatere a violenței domestice la nivel local;

d) promovarea de propuneri pentru strategia locală de implementare a măsurilor de prevenire și combatere a violenței domestice la nivel local, cu accent pe nevoile comunității;

e) coordonarea și eficientizarea mecanismelor interinstituționale în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice, inclusiv culegerea și centralizarea de date din domeniul violenței domestice la nivel județean;

f) analiza cazurilor de violență domestică cu grad ridicat de risc și formularea de recomandări privind soluționarea acestora.

CAPITOLUL II

Instituții cu atribuții în prevenirea și combaterea violenței domestice

Art. 8. — (1) Ministerele și celelalte organe centrale de specialitate ale administrației publice, prin structurile lor teritoriale, desemnează personalul cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice.

(2) Ministerele și celelalte organe centrale de specialitate ale administrației publice, autoritățile administrației publice locale, organizațiile neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile vor desfășura, separat sau, după caz, în cooperare, activități de prevenire și combatere a violenței domestice.

(3) Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, în baza rolului său de structură centrală cu rol de coordonare metodologică a structurilor de specialitate descentralizate ce pot asigura intervenția și furnizarea de servicii sociale pentru victimele violenței domestice, în parteneriat cu alte autorități publice centrale ce pot interveni sau pot furniza servicii sociale pentru diferite categorii de victime ale violenței domestice, inclusiv copiii martori la violența domestică, și împreună cu autoritățile administrației publice locale cu atribuții privind asigurarea furnizării de servicii sociale vor monitoriza cooperarea interinstituțională locală pentru prevenirea și combaterea violenței domestice.

(4) Ministerul Muncii și Protecției Sociale este autoritatea publică centrală care elaborează politica de asistență socială și promovează drepturile victimelor violenței domestice.

(5) Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, exercită funcțiile de strategie, reglementare, reprezentare și autoritate de stat în domeniul violenței domestice, cu atribuții în elaborarea, coordonarea, aplicarea strategiilor și politicilor Guvernului în domeniul violenței domestice.

(6) Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați gestionează baza de date națională privind victimele violenței domestice și agresorii care beneficiază de furnizarea serviciilor sociale existente la nivelul fiecărui județ. În scopul asigurării unui caracter unitar al colectării, centralizării, elaborării și diseminării indicatorilor statistici relevanți privind victimele violenței domestice și agresorii, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați poate extinde sfera datelor colectate, prin intermediul colaborării interinstituționale cu ministerele și instituțiile cu atribuții în domeniu.

(7) Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați asigură coordonarea împreună cu alte ministere în raport cu integrarea unei perspective de egalitate între femei și bărbați în toate politicile, programele și cercetarea în domeniul inteligenței artificiale, pentru a evita potențialele riscuri ale tehnologiei care perpetuează sexismul, stereotipurile de gen și violența cibernetică.

(8) Ministerul Muncii și Protecției Sociale, prin structurile sale specializate de la nivel central și teritorial, elaborează și aplică măsuri speciale de integrare pe piața muncii a victimelor violenței domestice.

(9) Ministerele și celelalte organe centrale de specialitate ale administrației publice au responsabilitatea elaborării unei strategii la nivel național pentru prevenirea și combaterea fenomenului violenței domestice, inclusiv a unui mecanism intern de coordonare și monitorizare a activităților întreprinse, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului*), la propunerea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, a Ministerului Afacerilor Interne și a Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației.

Art. 9. — (1) Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Sănătății și Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, elaborează și difuzează materiale documentare privind prevenirea, cauzele și consecințele violenței domestice.

(2) Ministerul Sănătății are obligația de a elabora instrucțiuni pentru a se asigura de faptul că medicii de familie și medicii specialiști din sistemul de sănătate public sau privat notează în fișa pacientului suspiciunile de violență domestică.

(3) Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin organismele aflate în coordonare responsabile de prevenirea, analiza, identificarea și reacția la incidente în cadrul infrastructurilor cibernetice, are obligația de a efectua demersurile necesare pentru a dezvolta campanii de sensibilizare publică privind violența cibernetică și să ofere asistență practică autorităților centrale și locale în prevenirea și răspunsul la violența cibernetică. Împreună cu instituțiile prevăzute la art. 8, Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor stabilește, promovează și bugetează programe destinate unei game largi de utilizatori, pentru alfabetizare digitală.

Art. 10. — (1) Ministerul Educației și Cercetării are obligația de a efectua demersurile necesare pentru a introduce la nivelul curriculumului implementat la clasă activități de învățare referitoare la: egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, respectul reciproc, rezolvarea nonviolentă a conflictelor în relațiile interpersonale, violența de gen și dreptul la integritate personală, precum și combaterea stereotipurilor discriminatorii ce au la bază rolurile de gen, adaptate vârstei și înțelegerii elevilor. Judecătorii, procurorii, reprezentanții ai poliției, organizațiile neguvernamentale, precum și instituțiile publice ce desfășoară activitate în domeniu pot desfășura activități extracurriculare în învățământul preuniversitar, pe teme legate de violența domestică.

(2) Ministerul Educației și Cercetării stabilește procedura aplicabilă de către inspectoratele școlare județene în vederea transferării urgente, cu caracter temporar, a copiilor victime sau martori ai violenței domestice la unitatea școlară recomandată de către instituțiile care oferă servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice.

(3) Ministerul Educației și Cercetării realizează, cu sprijinul celorlalte ministere implicate și în colaborare cu organizațiile neguvernamentale cu activitate în domeniu, programe educative pentru cadre didactice, părinți și copii, în vederea prevenirii violenței domestice, a hărțuirii și a violenței sexuale, inclusiv parteneriate școală—comunitate—familie.

Art. 11. — Serviciul de probațiune desfășoară, potrivit competențelor legale, activități de reintegrare socială a persoanelor sancționate cu măsuri sau pedepse neprivative de libertate pentru infracțiuni care, potrivit prezentei legi, pot fi considerate ca fiind violență domestică.

Art. 12. — Autoritățile prevăzute la art. 8 asigură pregătirea și perfecționarea continuă a persoanelor desemnate cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice.

Art. 13. — (1) Autoritățile administrației publice locale au obligația să ia următoarele măsuri specifice:

a) să includă problematica prevenirii și combaterii violenței domestice în strategiile și programele de dezvoltare regională, județeană și locală;

b) să acorde sprijinul logistic, informațional și material compartimentelor cu atribuții în prevenirea și combaterea violenței domestice;

c) să înființeze direct, în parteneriat public sau, după caz, în parteneriat public-privat, servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și să susțină funcționarea acestora;

d) să dezvolte programe de prevenire și combatere a violenței domestice;

e) să sprijine accesul agresorilor familiari la consiliere psihologică, psihoterapie, tratamente psihiatrice, de dezintoxicare și dezalcoolizare;

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 365/2018 pentru aprobarea Strategiei naționale privind promovarea egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și prevenirea și combaterea violenței domestice pentru perioada 2018—2021 și a Planului operațional pentru implementarea Strategiei naționale privind promovarea egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și prevenirea și combaterea violenței domestice pentru perioada 2018—2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 6 iunie 2018.

f) să elaboreze și să implementeze proiecte în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice;

g) să își prevadă în bugetul anual sume pentru susținerea serviciilor sociale și a altor măsuri de asistență socială pentru victimele violenței domestice și pentru alte măsuri ce vizează prevenirea și combaterea violenței domestice;

h) să suporte, din bugetul local, în cazurile de violență domestică constatate în urma luării în evidență a victimei de către serviciile publice de asistență socială, cheltuielile cu întocmirea actelor juridice, precum și cele necesare pentru obținerea certificatelor medico-legale pentru victimele violenței domestice;

i) să suporte, din bugetul local, în cazurile de violență domestică constatate în urma luării în evidență a victimei de către serviciile publice de asistență socială, cheltuielile cu asistența medicală a victimelor violenței domestice care nu sunt asigurate medical;

j) să colaboreze la implementarea unui sistem de înregistrare, raportare și management al cazurilor de violență domestică.

(2) Autoritățile administrației publice locale desemnează personalul specializat să implementeze sistemul de înregistrare, raportare și management al cazurilor de violență domestică.

(3) Primarii și consiliile locale vor conlucra cu organizațiile de cult, organizațiile neguvernamentale, precum și cu oricare alte persoane juridice și fizice implicate în acțiuni caritabile, acordându-le sprijinul necesar în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) La nivelul județelor și sectoarelor municipiului București se înființează, pe lângă direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului județene/ale sectoarelor municipiului București, echipa intersectorială în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice, cu rol consultativ.

(5) Echipa intersectorială are în componența sa câte un reprezentant al poliției, jandarmeriei, direcției de sănătate publică, al compartimentului violenței domestice din cadrul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, al serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, precum și al organizațiilor neguvernamentale active în domeniu.

(6) Din echipa intersectorială pot face parte, dar fără a se limita, și reprezentanții serviciilor de probațiune, ai unităților de medicină legală, precum și ai altor instituții cu atribuții în domeniu.

(7) Echipa intersectorială propune măsuri de îmbunătățire a activității în domeniu, asigură cooperarea dintre instituțiile prevăzute la alin. (5) și (6) și evaluează anual activitatea în domeniu.

(8) Înființarea și modul de organizare și funcționare a acestora se aprobă prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București.

Art. 14. — Persoanele desemnate de autoritățile publice pentru instrumentarea cazurilor de violență domestică vor avea următoarele atribuții principale:

a) monitorizarea cazurilor de violență domestică din sectorul sau unitatea teritorială deservită; culegerea informațiilor asupra acestora; întocmirea unei evidențe separate; asigurarea accesului la informații la cererea organelor judiciare și a părților sau reprezentanților acestora;

b) informarea și sprijinirea lucrătorilor poliției care în cadrul activității lor specifice întâlnesc situații de violență domestică;

c) identificarea situațiilor de risc pentru părțile implicate în conflict și îndrumarea acestora spre servicii de specialitate;

d) colaborarea cu instituții locale de protecție a copilului și raportarea cazurilor, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) instrumentarea cazului împreună cu asistentul social.

Art. 15. — Autoritățile publice cu atribuții în domeniu pot desemna pentru instrumentarea cazurilor de violență domestică următoarele categorii de profesioniști, fără a se limita însă la acestea: asistenți sociali, psihologi și consilieri juridici sau persoane cu atribuții de asistență socială, angajați ai direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului, direcțiilor de asistență socială, serviciilor publice de asistență socială, polițiști de proximitate, asistenți sociali, psihologi și consilieri juridici, precum și personal cu atribuții de asistență socială al unor organizații neguvernamentale sau furnizori de servicii sociale autorizați cu care una dintre autoritățile publice a întocmit un contract de furnizare de servicii privind această activitate.

CAPITOLUL III

Servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice

Art. 16. — (1) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice pot fi organizate în regim rezidențial, în regim de zi sau cu program continuu, cu sau fără personalitate juridică, de interes local sau județean.

(2) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice organizate în regim rezidențial, destinate victimelor violenței domestice, cu găzduire pe perioadă determinată, sunt:

- a) centre de primire în regim de urgență;
- b) centre de recuperare;
- c) locuințe protejate.

(3) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice organizate în regim de zi sunt:

- a) centre pentru prevenirea și combaterea violenței domestice;
- b) centre pentru servicii de informare și sensibilizare a populației;
- c) centre de asistență destinate agresorilor.

(4) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice cu program continuu sunt:

- a) servicii de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență — help-line;
- b) servicii integrate de urgență destinate victimelor violenței sexuale.

(5) Serviciile sociale destinate agresorilor sunt organizate în regim de zi și au ca obiectiv reabilitarea și reinserția socială a acestora, prin asigurarea unor măsuri de educație și consiliere. În condițiile legii, centrele pot monitoriza tratamentul adicțiilor.

(6) Serviciile sociale specializate pentru prevenirea și combaterea violenței domestice sunt oferite în mod gratuit victimelor.

(7) Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați elaborează și supune spre aprobare proiectul de hotărâre privind completarea Hotărârii Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare*), în vederea reglementării serviciilor sociale prevăzute la alin. (4) lit. a).

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 476/2019 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, și a Hotărârii Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 16 iulie 2019.

(8) Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați elaborează și supune spre aprobare ministrului muncii și protecției sociale proiectul de ordin privind aprobarea standardelor minime de calitate pentru serviciile sociale, organizate ca servicii de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență — help-line.*)

Art. 17. — (1) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice pot fi publice, private sau în parteneriat public-privat.

(2) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice pot fi înființate numai de către furnizorii de servicii sociale, acreditați în condițiile legii.

(3) Înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice se aprobă prin hotărâri ale consiliilor județene sau, după caz, ale consiliilor locale, respectiv ale sectoarelor municipiului București și ale Consiliului General al Municipiului București.

(4) Finanțarea serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, organizate în sistem public sau, după caz, în parteneriat public sau public-privat, se asigură din bugetele locale, din finanțări de la bugetul de stat prin programe de interes național, precum și din diferite tipuri de finanțări nerambursabile sau rambursabile sau, după caz, din bugetul de stat. În scopul finanțării serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice pot fi utilizate resurse financiare provenite din donații, sponsorizări și din alte surse prevăzute de lege.

(5) În cazul serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, utilizarea sumelor alocate de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale se supune controlului organelor abilitate de lege.

(6) Instituția care a acordat finanțarea sau subvenția serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, publice, private și în parteneriat public-privat monitorizează folosirea fondurilor alocate.

(7) Asistarea sau, după caz, găzduirea victimelor, respectiv asistarea agresorilor în serviciile sociale prevăzute la art. 16 alin. (2) și (3) se face în baza încheierii unui contract de acordare a serviciilor sociale. Pentru minori contractul de acordare a serviciilor sociale este semnat de părintele însoțitor sau, după caz, de reprezentantul legal.

Art. 18. — (1) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura crearea și funcționarea serviciilor sociale prevăzute la art. 16, într-o distribuție geografică adecvată, care să asigure acces neîngrădit la servicii sociale și asistență tuturor victimelor supuse formelor de violență prevăzute de prezenta lege.

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura crearea și funcționarea serviciilor sociale prevăzute la art. 16, cel puțin la nivel de județ, în funcție de identificarea și evaluarea nevoilor persoanelor supuse formelor de violență domestică prevăzute de lege, de pe raza județului, în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentelor dispoziții legale.**)

Art. 19. — (1) Centrele de primire în regim de urgență, denumite în continuare *adăposturi*, sunt unități de asistență socială, cu sau fără personalitate juridică, de tip rezidențial, care asigură protecție, găzduire, îngrijire și consiliere victimelor violenței domestice.

(2) Adăposturile asigură gratuit, pe o perioadă determinată, asistență familială atât victimei, cât și minorilor aflați în îngrijirea acesteia, protecție împotriva agresorului, asistență medicală și îngrijire, hrană, cazare, consiliere psihologică și consiliere juridică, potrivit instrucțiunilor de organizare și funcționare elaborate de autoritate.

(3) Primirea victimelor în adăpost se face numai în caz de urgență sau, după caz, cu aprobarea conducerii centrului, atunci când izolarea victimei de agresor se impune ca măsură de protecție. Persoanelor care au comis actul de agresiune le este interzis accesul în incinta adăpostului unde se găsesc victimele.

(4) Locația adăposturilor este secretă publicului larg.

(5) Izolarea de agresori a victimelor se face cu consimțământul acestora sau, după caz, al reprezentantului legal.

(6) Toate adăposturile trebuie să încheie o convenție de colaborare cu un spital sau cu altă unitate sanitară, care să asigure îngrijirea medicală și psihiatrică. Convenția se încheie de către consiliile locale, respectiv de către consiliile sectoarelor municipiului București sau, după caz, de către consiliile județene, precum și de organele de conducere ale furnizorilor de servicii sociale privați acreditați.

Art. 20. — (1) Centrele de recuperare pentru victimele violenței domestice sunt unități de asistență socială de tip rezidențial, cu sau fără personalitate juridică, care asigură găzduirea, îngrijirea, consilierea juridică și psihologică, sprijin în vederea adaptării la o viață activă, inserția profesională a victimelor violenței domestice, precum și reabilitarea și reinserția socială a acestora.

(2) Centrele de recuperare pentru victimele violenței domestice vor încheia convenții cu autoritățile pentru ocuparea forței de muncă județene și ale sectoarelor municipiului București în vederea acordării suportului pentru integrarea în muncă, readaptarea și recalificarea profesională a persoanelor asistate.

(3) Prevederile art. 19 alin. (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.

Art. 21. — (1) Locuințele protejate sunt unități de asistență socială organizate în regim rezidențial pe durată determinată, cu sau fără personalitate juridică, care asigură găzduirea în regim de urgență, îngrijirea, asistența socială, consilierea juridică și psihologică și orientarea victimelor violenței domestice.

(2) Adresa locuințelor protejate este secretă publicului larg.

Art. 22. — (1) Centrele de asistență destinate agresorilor sunt unități de asistență socială care funcționează în regim de zi, cu sau fără personalitate juridică, care asigură reabilitarea și reinserția socială a acestora, măsuri educative, precum și servicii de consiliere și mediere familială.

(2) Tratamentele psihiatrice, de dezalcoolizare și dezintoxicare acordate prin centrele de asistență destinate agresorilor se asigură în spitalele sau unitățile sanitare cu care s-au încheiat convenții, în condițiile prevăzute la art. 19 alin. (6).

(3) Centrele de asistență destinate agresorilor pot asigura beneficiarilor tratament ambulatoriu în cazul diferitelor tipuri de adicții, la recomandarea unui medic specialist, în condițiile prevăzute la art. 19 alin. (6).

(4) Activitățile de reinserție socială a infractorilor condamnați pentru infracțiuni de violență domestică pot cuprinde utilizarea serviciilor sociale furnizate în cadrul centrelor destinate agresorilor.

*) A se vedea Ordinul ministrului muncii și justiției sociale nr. 28/2019 privind aprobarea standardelor minime de calitate pentru acreditarea serviciilor sociale destinate prevenirii și combaterii violenței domestice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 5 februarie 2019.

**) Alineatul (2) al art. 18 a fost introdus prin Legea nr. 174/2018 privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2018.

Art. 23. — Centrele pentru prevenirea și combaterea violenței domestice sunt unități de asistență socială în regim de zi, cu sau fără personalitate juridică, care asigură asistență socială, consiliere psihologică, juridică, precum și informarea și orientarea victimelor violenței domestice.

Art. 24. — Centrele pentru servicii de informare și sensibilizare a populației sunt unități de asistență socială, cu sau fără personalitate juridică, care oferă servicii de informare și educare, asistență socială și un serviciu telefonic de urgență pentru informare și consiliere.

Art. 25. — Serviciile de tip linie telefonică de urgență sunt servicii sociale gratuite care asigură consiliere apelanților, în mod confidențial, în legătură cu toate formele de violență prevăzute la art. 3 și 4.

Art. 26. — Centrele integrate de urgență în caz de violență sexuală asigură examinarea medicală și medico-legală, asistență posttraumatică și consiliere pentru victimele violenței sexuale.

Art. 27. — (1) Persoanele condamnate pentru infracțiuni de violență domestică sunt obligate să participe la programe speciale de consiliere și reinserție socială organizate de către instituțiile însărcinate cu executarea pedepsei în evidența cărora se află.

(2) Cazurile de violență domestică pot fi supuse medierii la cererea părților, conform legii.

(3) În soluționarea cazurilor de divorț, în care s-a reținut culpa unuia dintre soți cu privire la săvârșirea unor fapte de violență domestică, instanțele judecătorești competente pot dispune, din oficiu sau la cererea expresă formulată de către celălalt soț, în sarcina agresorului, măsura de a participa la programele speciale de consiliere psihologică organizate de către serviciile de specialitate publice sau private.

(4) Ministerul Muncii și Protecției Sociale în colaborare cu Ministerul Sănătății și Colegiul Psihologilor din România, prin consultare cu Ministerul Justiției, elaborează metodologia privind modalitatea de participare la programele speciale de consiliere psihologică organizate de către serviciile de specialitate publice sau private.*)

CAPITOLUL IV

Ordinul de protecție provizoriu

SECȚIUNEA 1

Competență și condiții de fond pentru emitere

Art. 28. — (1) Ordinul de protecție provizoriu se emite de către polițiștii care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, constată că există un risc iminent ca viața, integritatea fizică ori libertatea unei persoane să fie pusă în pericol printr-un act de violență domestică, în scopul diminuării acestui risc.

(2) Polițiștii constată existența riscului iminent prevăzut la alin. (1) pe baza evaluării situației de fapt care rezultă din:

a) probele obținute ca urmare a verificării sesizărilor privind violența domestică, atunci când actele de violență domestică nu fac obiectul cercetării sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni;

b) probele strânse potrivit prevederilor Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, atunci când actele de violență domestică fac obiectul cercetării sub aspectul săvârșirii unor fapte care intră sub incidența prevederilor art. 199 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Polițiștii evaluează situația de fapt pe baza formularului de evaluare a riscului și potrivit metodologiei de utilizare a acestuia, stabilite potrivit prevederilor art. 37.

(4) În cazul în care, ca urmare a evaluării situației de fapt, se constată că sunt întrunite condițiile pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu, prevăzute la alin. (1), polițiștii emit ordinul de protecție provizoriu, potrivit prevederilor art. 30 și potrivit procedurii și modelului stabilite potrivit prevederilor art. 37.

(5) În cazul în care, ca urmare a evaluării situației de fapt, se constată că nu sunt întrunite condițiile pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu, prevăzute la alin. (1), polițiștii au obligația de a informa persoanele care susțin că sunt victime ale violenței domestice cu privire la posibilitatea formulării unei cereri pentru emiterea unui ordin de protecție potrivit prevederilor art. 38 și de a pune la dispoziția acestora formularul de cerere prevăzut la art. 41.

(6) Emiterea ordinului de protecție provizoriu nu împiedică luarea unei măsuri preventive potrivit prevederilor Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 2-a

Verificarea sesizărilor privind violența domestică

Art. 29. — (1) Pentru verificarea sesizărilor privind violența domestică, aflarea adevărului și soluționarea justă a sesizării, polițiștii au dreptul să obțină probe prin următoarele mijloace:

a) constatarea prin propriile simțuri și consemnarea celor constatate într-un înscris ori înregistrarea celor constatate cu mijloace tehnice;

b) consultarea bazelor de date la care au acces potrivit atribuțiilor de serviciu și consemnarea celor constatate într-un înscris;

c) declarațiile persoanelor implicate în actele de violență domestică, ale persoanelor care au asistat la producerea actelor de violență domestică și ale altor persoane care pot comunica informații cu privire la persoanele implicate în actele de violență domestică;

d) înregistrări video sau audio ori fotografii, indiferent de proveniența acestora;

e) înscrisuri, inclusiv cele de natura mesajelor sau postărilor în mediul electronic și/sau de telefonie mobilă.

(2) Pentru verificarea sesizărilor privind violența domestică și în scopul obținerii de probe cu privire la aspectele ce fac obiectul sesizării, polițiștii au dreptul de a pătrunde în domiciliul sau reședința oricărei persoane fizice, fără acordul acesteia, precum și în sediul oricărei persoane juridice, fără acordul reprezentantului legal al acesteia, dacă sesizarea indică în mod expres că actele de violență domestică au loc sau au avut loc în spațiile respective.

(3) Polițiștii pot folosi forța și mijloacele din dotare, în mod adecvat și proporțional, pentru a pătrunde în spațiile prevăzute la alin. (2).

(4) Acțiunile polițiștilor în spațiile prevăzute la alin. (2), inclusiv cele de pătrundere, pot fi înregistrate cu mijloacele audiovideo sau foto din dotare, fără consimțământul persoanelor, înregistrările sau fotografiile constituind probe în sensul alin. (1) lit. a) și urmând regimul probelor prevăzute de Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau de Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

*) A se vedea Ordinul ministrului muncii și justiției sociale nr. 2.524/2018 pentru aprobarea Metodologiei privind modalitatea de participare la programele speciale de consiliere psihologică, organizate de către serviciile de specialitate publice sau private, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 30 ianuarie 2019.

(5) Polițiștii strâng probele potrivit dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, atunci când, în cursul verificării sesizărilor privind violența domestică, constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru ca actele de violență domestică săvârșite să facă obiectul cercetării sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni.

SECȚIUNEA a 3-a

Condiții de formă pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu

Art. 30. — (1) Ordinul de protecție provizoriu cuprinde în mod obligatoriu mențiuni cu privire la:

- a) data, ora și locul unde este emis;
 - b) numele, prenumele, calitatea și unitatea de poliție din care face parte polițistul care îl emite;
 - c) date care să asigure identificarea agresorului/agresorilor împotriva cărora se dispun obligații sau interdicții prin acesta;
 - d) date care să asigure identificarea victimei/victimelor sau a altor persoane în favoarea cărora se dispun măsuri de protecție prin acesta;
 - e) descrierea motivelor de fapt care au determinat dispunerea acestuia și indicarea probelor pe baza cărora a fost evaluată situația de fapt;
 - f) temeiul de drept pentru emiterea acestuia;
 - g) data și ora la care începe aplicarea măsurilor de protecție dispuse potrivit art. 31, precum și data și ora la care acestea încetează;
 - h) dreptul de a contesta ordinul de protecție provizoriu, termenul de exercitare a acestui drept și instanța la care se poate depune contestația.
- (2) Ordinul de protecție se semnează în mod obligatoriu de către polițistul care îl emite.

SECȚIUNEA a 4-a

Măsuri de protecție ce se pot dispune prin ordinul de protecție provizoriu, în scopul diminuării riscului constat

Art. 31. — (1) Prin ordinul de protecție provizoriu se dispun, pentru o perioadă de 5 zile, una ori mai multe măsuri de protecție, apte să contribuie la diminuarea riscului iminent constat, dintre următoarele obligații sau interdicții:

- a) evacuarea temporară a agresorului din locuința comună, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate;
 - b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor în locuința comună;
 - c) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de membrii familiei acesteia, astfel cum sunt definiți potrivit prevederilor art. 5, ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate;
 - d) obligarea agresorului de a purta permanent un sistem electronic de supraveghere;
 - e) obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute.
- (2) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se dispun împreună.

(3) Măsura de protecție prevăzută la alin. (1) lit. d) se dispune dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) a fost dispusă măsura prevăzută la alin. (1) lit. c);
- b) atunci când s-a dispus obligarea agresorului de a păstra o distanță minimă față de victimă și, după caz, membrii familiei acesteia, persoanele protejate își exprimă acordul de a purta un sistem electronic de supraveghere care să permită verificarea respectării obligației agresorului.

(4) Ordinul de protecție provizoriu va cuprinde și mențiunea că încălcarea oricăreia dintre măsurile dispuse la alin. (1) constituie infracțiune, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2).

(5) Dacă prin ordinul provizoriu de protecție s-a luat măsura evacuării temporare a agresorului, iar acesta nu are asigurată cazarea din altă sursă, i se va asigura de îndată informarea și orientarea, la cererea sa, către centrele rezidențiale care oferă cazare pentru persoanele fără adăpost sau adăposturile de noapte, gestionate de autoritățile administrației publice locale, sau orice alt loc adecvat. În situația în care agresorul solicită cazarea într-un centru rezidențial din categoria celor menționate mai sus, acesta va fi orientat și condus de îndată către centrele rezidențiale gestionate de autoritățile administrației publice locale sau, după caz, către alte centre sociale adecvate de către echipa mobilă prevăzută la art. 51.

(6) În cazul în care agresorul nu dorește să beneficieze de cazarea pusă la dispoziție potrivit alin. (5) și optează să locuiască la o rudă sau la orice altă persoană, i se va solicita să dea o declarație privind adresa la care va locui și persoana care îi va asigura cazarea. În cazul în care agresorul refuză să dea respectiva declarație, se va consemna acest fapt în procesul-verbal întocmit potrivit prevederilor art. 33 alin. (4).

(7) Autoritățile și instituțiile publice competente au obligația ca, din oficiu sau la solicitarea unităților de poliție ori a oricărei persoane interesate, să pună în aplicare măsuri de protecție urgente și specifice cu privire la minori, persoane cu dizabilități sau persoane cu nevoi speciale, vizate de ordinul de protecție provizoriu.

SECȚIUNEA a 5-a

Punerea în aplicare a ordinului de protecție provizoriu

Art. 32. — (1) Obligațiile și interdicțiile dispuse împotriva agresorilor prin ordinele de protecție provizorii devin obligatorii imediat după emiterea acestora, fără somație și fără trecerea vreunui termen.

(2) Perioada de 5 zile prevăzută la art. 31 alin. (1) se calculează pe ore, adică are o durată de 120 de ore, și începe să curgă de la momentul la care s-a emis ordinul de protecție provizoriu.

(3) Polițiștii pot folosi forța și mijloacele din dotare, în mod adecvat și proporțional, pentru punerea în aplicare a măsurilor de protecție dispuse prin ordinele de protecție provizorii.

(4) Măsurile de protecție dispuse potrivit art. 31 alin. (1) lit. e) se execută pe loc de către polițiștii prezenți la locul emiterii ordinului de protecție provizorii, dacă armele se află în spațiile în care au fost făcute verificări potrivit prevederilor art. 29 alin. (2) sau în apropierea acestora.

(5) În cazul în care nu este posibilă executarea măsurilor de protecție dispuse potrivit prevederilor art. 31 alin. (1) lit. e) în condițiile alin. (4), polițiștii care emit ordinele de protecție provizorii iau măsurile necesare pentru executarea în cel mai scurt timp a acestora.

Art. 33. — (1) Ordinul de protecție provizoriu se comunică agresorului și victimei.

(2) Comunicarea se realizează prin înmânarea, sub semnătură, a unei copii sau duplicat, după caz, al ordinului de protecție provizoriu, la locul emiterii acestuia, imediat după emiterie.

(3) Ordinul de protecție provizoriu se consideră comunicat agresorului și în următoarele situații:

- a) agresorul refuză să primească o copie sau refuză să semneze de primire;
- b) agresorul părăsește locul emiterii ordinului de protecție, după ce i s-a adus la cunoștință că este necesar să aștepte comunicarea rezultatului verificărilor ce se efectuează în legătură cu sesizarea privind violența domestică.

(4) Polițistul care emite ordinul de protecție provizoriu întocmește un proces-verbal în care consemnează situațiile prevăzute la alin. (3).

(5) Ordinul de protecție provizoriu se consideră comunicat agresorului și în situația în care acesta nu a fost prezent la realizarea verificărilor în legătură cu sesizarea privind violența domestică sau la emiterea ordinului de protecție provizoriu, însă se poate face dovada, cu declarații de martor, cu înregistrări video sau audio, indiferent de proveniența acestora, sau cu înscrisuri, inclusiv cele de natura mesajelor sau postărilor în mediul electronic sau de telefonie mobilă, că s-a comunicat agresorului faptul că a fost emis un ordin de protecție provizoriu, precum și conținutul măsurilor de protecție dispuse prin acesta.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (3) și (5) agresorul are dreptul, oricând în perioada de valabilitate a ordinului de protecție provizoriu, să solicite și să obțină, de la unitatea de poliție din care face parte polițistul care l-a emis, o copie a acestuia.

SECȚIUNEA a 6-a

Confirmarea și contestarea ordinului de protecție provizoriu

Art. 34. — (1) Ordinul de protecție provizoriu se înaintează de către unitatea de poliție din care face parte polițistul care l-a emis, pentru confirmare, parchetului de pe lângă judecătoria competentă în a cărei rază teritorială a fost emis, în termen de 24 de ore de la data emiterii.

(2) Ordinul de protecție provizoriu se înaintează parchetului competent potrivit prevederilor alin. (1) însoțit de formularul de evaluare a riscului și de mijloacele de probă obținute potrivit prevederilor art. 29 sau strânse potrivit prevederilor Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare. Mijloacele de probă strânse potrivit prevederilor Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, pot fi înaintate în copie certificată de organul de cercetare penală.

(3) Procurorul de la parchetul competent potrivit prevederilor alin. (1) decide cu privire la necesitatea menținerii măsurilor de protecție dispuse de organul de poliție în termen de 48 de ore de la emiterea ordinului de protecție provizoriu.

(4) Procurorul confirmă necesitatea menținerii măsurilor de protecție dispuse de organul de poliție prin ordinul de protecție provizoriu, aplicând o rezoluție cu caracter administrativ pe exemplarul original al acestuia.

(5) În cazul în care constată că nu mai este necesară menținerea măsurilor de protecție dispuse, procurorul poate dispune motivat încetarea măsurilor de protecție, cu menționarea momentului de la care acestea încetează. Procurorul comunică acest lucru de îndată unității de poliție care a înaintat ordinul de protecție provizoriu, care ia măsuri pentru informarea imediată a persoanelor ce făceau obiectul acestuia.

(6) Imediat după confirmarea prevăzută la alin. (4), procurorul înaintează ordinul de protecție provizoriu, însoțit de documentele care au stat la baza emiterii și confirmării acestuia, judecătoriei competente în a cărei rază teritorială a fost emis, însoțit de o cerere pentru emiterea ordinului de protecție, întocmită potrivit prevederilor art. 40 alin. (3) lit. a) și art. 41.

(7) În situația înaintării ordinului de protecție provizoriu potrivit prevederilor alin. (6), durata inițială pentru care a fost dispus se prelungește, de drept, cu durata necesară îndeplinirii procedurii judiciare de emitere a ordinului de protecție, cu informarea agresorului despre acest fapt.

Art. 35. — (1) Ordinul de protecție provizoriu poate fi contestat la instanța de judecată competentă potrivit

prevederilor art. 34 alin. (1), în termen de 48 de ore de la comunicare.

(2) Contestăția se judecă cu citarea părților. Neprezentarea acestora nu împiedică judecarea cauzei.

(3) Contestăția se soluționează în regim de urgență, dar nu mai târziu de data la care expiră termenul pentru care a fost emis ordinul de protecție provizoriu, în camera de consiliu, cu citarea organului constator.

(4) Participarea procurorului este obligatorie.

(5) Hotărârea prin care se soluționează contestația este definitivă.

Art. 36. — Dispozițiile prezentului capitol se completează în mod corespunzător cu cele privind ordinul de protecție.

SECȚIUNEA a 7-a

Acte subsecvente

Art. 37. — (1) Modalitatea de gestionare de către polițiști a cazurilor de violență domestică se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor interne și al ministrului muncii și protecției sociale.*

(2) Ordinul prevăzut la alin. (1) cuprinde:

a) procedura de intervenție a polițiștilor în cazurile de violență domestică și de cooperare cu celelalte instituții cu atribuții în prevenirea și combaterea violenței domestice;

b) modelul formularului de evaluare a riscului și metodologia de utilizare a acestuia;

c) procedura de emitere și modelul ordinului de protecție provizoriu;

d) procedura de punere în executare a ordinului de protecție provizoriu.

(3) La stabilirea, potrivit alin. (1), a formularului de evaluare a riscului și a metodologiei de utilizare a acestuia sunt avute în vedere cel puțin următoarele:

a) determinarea criteriilor de evaluare a riscului ce pot fi relevante pentru violența domestică, între care se includ, în mod obligatoriu, următoarele criterii: forma de violență domestică exercitată, caracterul repetitiv al actelor de violență domestică, vulnerabilitatea persoanei/persoanelor împotriva căreia/căroră se exercită violența domestică, contextul producerii actelor de violență domestică și conduita persoanei/persoanelor care exercită actele de violență domestică;

b) prezentarea modului de utilizare a criteriilor de evaluare a riscului și de interpretare a rezultatelor obținute prin aplicarea criteriilor respective.

CAPITOLUL V

Ordinul de protecție

Art. 38. — (1) Persoana a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol printr-un act de violență din partea unui membru al familiei poate solicita instanței ca, în scopul înlăturării stării de pericol, să emită un ordin de protecție prin care să se dispună, cu caracter provizoriu, una ori mai multe dintre următoarele măsuri — obligații sau interdicții:

a) evacuarea temporară a agresorului din locuința familiei, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate;

b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor, în locuința familiei;

c) limitarea dreptului de folosință al agresorului numai asupra unei părți a locuinței comune atunci când aceasta poate fi astfel partajată încât agresorul să nu vină în contact cu victima;

d) cazarea/plasarea victimei, cu acordul acesteia, și, după caz, a copiilor, într-un centru de asistență dintre cele prevăzute la art. 19;

*) A se vedea Ordinul ministrului afacerilor interne și al ministrului muncii și justiției sociale nr. 146/2.578/2018 privind modalitatea de gestionare a cazurilor de violență domestică de către polițiști, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1110 din 28 decembrie 2018.

e) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de membrii familiei acesteia, astfel cum sunt definiți potrivit prevederilor art. 5, ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate;

f) interdicția pentru agresor de a se deplasa în anumite localități sau zone determinate pe care persoana protejată le frecventează ori le vizitează periodic;

g) obligarea agresorului de a purta permanent un sistem electronic de supraveghere;

h) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima;

i) obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute;

j) încredințarea copiilor minori sau stabilirea reședinței acestora.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) lit. g) se dispune dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) a fost dispusă una dintre măsurile prevăzute la alin. (1) lit. e) sau f);

b) atunci când s-a dispus obligarea agresorului de a păstra o distanță minimă față de victimă și, după caz, membrii familiei acesteia, persoanele protejate își exprimă acordul de a purta un sistem electronic de supraveghere care să permită verificarea respectării obligației agresorului.

(3) Prin aceeași hotărâre, instanța poate dispune și suportarea de către agresor a chiriei și/sau a întreținerii pentru locuința temporară unde victima, copiii minori sau alți membri de familie locuiesc ori urmează să locuiască din cauza imposibilității de a rămâne în locuința familială.

(4) Pe lângă oricare dintre măsurile dispuse potrivit alin. (1), instanța poate dispune și obligarea agresorului să urmeze consiliere psihologică, psihoterapie și poate recomanda internarea voluntară sau, după caz, poate solicita internarea nevoluntară, în condițiile Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată. În cazul în care agresorul este consumator de substanțe psihoactive, instanța poate dispune, cu acordul acestuia, integrarea acestuia într-un program de asistență a persoanelor consumatoare de droguri, conform art. 22 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Prin aceeași hotărâre, instanța poate dispune luarea unei măsuri de control al respectării ordinului de protecție și pentru prevenirea încălcării acestuia, precum:

a) obligarea agresorului de a se prezenta periodic, la un interval de timp stabilit de instanță potrivit împrejurărilor, la secția de poliție competentă cu supravegherea respectării ordinului de protecție;

b) obligarea agresorului de a da informații organului de poliție cu privire la noua locuință, în cazul în care prin ordin s-a dispus evacuarea lui din locuința familiei;

c) verificări periodice și/sau spontane privind locul în care se află agresorul.

(6) Dispozitivul hotărârii va cuprinde și mențiunea că încălcarea oricăreia dintre măsurile dispuse prin ordinul de protecție constituie infracțiune, conform art. 47 alin. (1).

Art. 39. — (1) Durata măsurilor dispuse prin ordinul de protecție se stabilește de judecător, fără a putea depăși 6 luni de la data emiterii ordinului.

(2) Dacă hotărârea nu cuprinde nicio mențiune privind durata măsurilor dispuse, acestea vor produce efecte pentru o perioadă de 6 luni de la data emiterii ordinului.

Art. 40. — (1) Cererea pentru emiterea ordinului de protecție este de competența judecătoriei de pe raza teritorială în care își are domiciliul sau reședința victima.

(2) Cererea pentru emiterea ordinului poate fi introdusă de victimă personal sau prin reprezentant legal.

(3) Cererea poate fi introdusă în numele victimei și de:

a) procuror;

b) reprezentantul autorității sau structurii competente, la nivelul unității administrativ-teritoriale, cu atribuții în materia protecției victimelor violenței domestice;

c) reprezentantul oricăruia dintre furnizorii de servicii sociale în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice, acreditați conform legii, cu acordul victimei.

Art. 41. — (1) Cererea privind emiterea ordinului de protecție se întocmește potrivit formularului de cerere prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru.

Art. 42. — (1) Cererile pentru emiterea ordinului de protecție se judecă în camera de consiliu, participarea procurorului fiind obligatorie.

(2) Asistența juridică a persoanei care solicită ordinul de protecție este obligatorie.

(3) Asistența juridică a persoanei împotriva căreia se solicită ordinul de protecție este obligatorie.

(4) Judecata se face de urgență și cu precădere. Dispozițiile art. 200 și 201 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind verificarea cererii și regularizarea acesteia, respectiv fixarea primului termen de judecată, nu sunt aplicabile. Citarea părților se face potrivit regulilor privind citarea în cauze urgente.

(5) În caz de urgență deosebită, instanța poate emite ordinul de protecție și fără citarea părților, chiar și în aceeași zi, pronunțându-se pe baza cererii și a actelor depuse, fără concluziile părților.

(6) În soluționarea cererii nu sunt admisibile probe a căror administrare necesită timp îndelungat.

(7) Procurorul are obligația de a informa persoana care solicită ordinul de protecție asupra prevederilor legale privind protecția victimelor infracțiunii.

(8) Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordinului se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

(9) Soluționarea cererilor nu poate depăși un termen de 72 de ore de la depunerea cererii, cu excepția cazului în care, anterior, s-a emis un ordin de protecție provizoriu, durata inițială pentru care acesta este dispus fiind prelungită, de drept, cu durata necesară îndeplinirii procedurii judiciare de emitere a ordinului de protecție, cu informarea agresorului despre acest fapt.

Art. 43. — În cazurile prevăzute la art. 40 alin. (3) și art. 34 alin. (6), victima poate renunța, potrivit prevederilor art. 406 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la judecarea cererii privind ordinul de protecție.

Art. 44. — (1) Ordinul de protecție este executoriu.

(2) Executarea hotărârii se face fără somație sau fără trecerea vreunui termen.

(3) Respectarea ordinului de protecție este obligatorie și pentru persoana protejată prin intermediul său.

Art. 45. — (1) Hotărârea prin care se soluționează cererea de emitere a ordinului de protecție este supusă numai apelului, în termen de 3 zile de la pronunțare dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.

(2) Instanța de apel poate suspenda executarea până la judecarea apelului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei quantum se va stabili de către aceasta.

(3) Apelul se judecă cu citarea părților. Dispozițiile art. 42 alin. (1), (3), (4), (6) și (8) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(4) Participarea procurorului este obligatorie.

Art. 46. — (1) O copie a dispozitivului hotărârii prin care s-a dispus cererea de emitere a ordinului de protecție se comunică, în maximum 5 ore de la momentul pronunțării hotărârii, structurilor Poliției Române în a căror rază teritorială se află

locuința victimei și/sau a agresorului, precum și Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date.

(2) Ordinul de protecție prin care se dispune oricare dintre măsurile prevăzute la art. 38 alin. (1) se pune în executare de îndată, de către sau, după caz, sub supravegherea poliției.

(3) Pentru punerea în executare a ordinului de protecție, polițistul poate intra în locuința familiei și în orice anexă a acesteia, cu consimțământul persoanei protejate sau, în lipsă, al altui membru al familiei.

(4) Organele de poliție au îndatorirea să supravegheze modul în care se respectă hotărârea judecătorească prin care s-a dispus ordinul de protecție și să sesizeze organul de urmărire penală în caz de sustragere de la executare.

(5) Odată cu comunicarea ordinului de protecție prin care s-a luat măsura evacuării temporare a agresorului, organul de poliție are obligația de a-l informa pe acesta cu privire la dreptul de a avea posibilitatea de a solicita găzduirea în cadrul centrelor rezidențiale pentru persoanele fără adăpost sau al adăposturilor de noapte, care funcționează în conformitate cu prevederile Legii nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, sau în cadrul altor locuri adecvate. Accesul agresorilor în centrele pentru persoanele fără adăpost și adăposturile de noapte se realizează pe baza constatării încadrării agresorului în definiția prevăzută la art. 6 lit. z) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, fiind exceptate situațiile în care agresorul reprezintă un risc pentru siguranța beneficiarilor.

(6) În exercitarea atribuțiilor de supraveghere a respectării ordinului de protecție, organele de poliție pun în aplicare măsuri de prevenire a nerespectării hotărârii, care pot consta în: efectuarea de vizite inopinate la locuința persoanei vătămate, apelarea telefonică de control a victimei/agresorului, solicitarea unor informații din partea vecinilor, colegilor de la locul de muncă al victimei/agresorului, de la unitatea de învățământ frecventată de victimă/agresor sau din partea altor persoane care ar putea furniza informații relevante, precum și orice alte modalități specifice activității polițienești.

(7) În cazul în care se constată sustragerea de la executarea ordinului de protecție, va fi sesizat organul de urmărire penală.

(8) În cazul în care persoana protejată prin ordinul de protecție încalcă dispozițiile acestuia, ea va fi obligată la acoperirea cheltuielilor generate de emiterea și punerea în executare a ordinului.

(9) Modul de calcul al cheltuielilor generate de emiterea și punerea în executare a ordinelor de protecție la care poate fi obligată persoana protejată se va stabili prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului afacerilor interne.

Art. 47. — (1) Încălcarea de către persoana împotriva căreia a fost emis un ordin de protecție a oricăreia dintre măsurile prevăzute la art. 38 alin. (1), (4) și (5) lit. a) și b) și dispuse prin ordinul de protecție constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Încălcarea de către persoana împotriva căreia a fost emis un ordin de protecție provizoriu a oricăreia dintre măsurile prevăzute la art. 31 alin. (1) și dispuse prin ordinul de protecție provizoriu constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 48. — La expirarea duratei măsurilor de protecție, persoana protejată poate solicita un nou ordin de protecție, dacă există indicii că, în lipsa măsurilor de protecție, viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea i-ar fi puse în pericol.

Art. 49. — (1) Persoana împotriva căreia s-a dispus o măsură prin ordinul de protecție pe durata maximă poate solicita revocarea ordinului sau înlocuirea măsurii dispuse.

(2) Revocarea se poate dispune dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) agresorul a respectat interdicțiile sau obligațiile impuse;
b) agresorul a urmat consiliere psihologică, psihoterapie, tratament de dezintoxicare ori orice altă formă de consiliere sau terapie care a fost stabilită în sarcina sa ori care i-a fost recomandată sau a respectat măsurile de siguranță, dacă asemenea măsuri s-au luat, potrivit legii;

c) dacă există o evaluare a riscului de recidivă realizată potrivit competențelor de către un serviciu de probațiune, care indică un grad de risc suficient de scăzut și faptul că agresorul nu mai prezintă un real pericol pentru victima violenței domestice sau pentru familia acesteia, astfel cum este definită potrivit prevederilor art. 5.

(3) Cererea de revocare se soluționează cu citarea părților și a unității de poliție care a pus în executare ordinul de protecție a cărui revocare se solicită. Participarea procurorului este obligatorie.

Art. 50. — Dacă, odată cu soluționarea cererii, instanța constată existența uneia dintre situațiile care necesită instituirea unei măsuri de protecție specială a copilului, va sesiza de îndată autoritatea publică locală cu atribuții privind protecția copilului.

CAPITOLUL VI

Intervenția de urgență

Art. 51. — (1) Intervenția de urgență se realizează din perspectiva acordării serviciilor sociale prin intermediul unei echipe mobile formate din reprezentanți ai Serviciului Public de Asistență Socială, denumit în continuare SPAS.

(2) Echipa mobilă are rol de verificare a semnalărilor, de evaluare inițială și de realizare a demersurilor necesare pentru depășirea riscului imediat, constând în: transport la unitatea sanitară cea mai apropiată în situațiile în care victima necesită îngrijiri medicale, sesizarea organelor de cercetare penală, sesizarea organelor competente pentru emiterea unui ordin de protecție provizoriu, orientarea către Direcția generală de asistență socială și protecția copilului, denumită în continuare DGASPC, sau, după caz, la SPAS, în vederea găzduirii în centre rezidențiale adecvate nevoilor și aplicării managementului de caz pentru victime și agresori.

(3) Semnalarea situațiilor urgente de violență domestică pentru care este necesar sprijinul din partea serviciilor sociale se realizează prin intermediul liniilor telefonice ale instituțiilor publice abilitate să intervină în cazurile de violență domestică, inclusiv al liniilor telefonice de urgență.

(4) Personalul din cadrul SPAS realizează evaluarea gradului de risc, din perspectiva acordării serviciilor sociale, pe baza unui instrument specific, care se aprobă, împreună cu procedura pentru intervenția de urgență în cazurile de violență domestică, prin ordin emis de către ministrul muncii și protecției sociale.*)

Art. 52. — (1) Pentru verificarea semnalărilor privind violența domestică, reprezentanții SPAS au drept de acces în sediile sau punctele de lucru ale persoanelor juridice, precum și la domiciliul persoanelor fizice.

(2) Managementul de caz se asigură de către compartimentul violență domestică din cadrul DGASPC. În scopul de a asigura accesul neîngrădit la găzduire în situațiile de urgență, precum și la restul serviciilor sociale existente pentru victimele violenței domestice, precum și pentru agresori, DGASPC depune diligențele necesare pe lângă SPAS și furnizorii privați de servicii sociale de pe raza teritorială a județului. Victimele pot fi găzduite în orice serviciu social cu această destinație, indiferent de domiciliul acestora, unde există un loc disponibil.

*) A se vedea Ordinul ministrului muncii și justiției sociale nr. 2.525/2018 privind aprobarea Procedurii pentru intervenția de urgență în cazurile de violență domestică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2019.

CAPITOLUL VII

Finanțarea în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice

Art. 53. — Activitățile în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice se finanțează din următoarele surse:

- a) bugetul de stat;
- b) bugetele fondurilor provenite din credite externe contractate sau garantate de stat și ale căror rambursare, dobânzi și alte costuri se asigură din fonduri publice;
- c) bugetele fondurilor externe nerambursabile;
- d) bugetele locale ale județelor, respectiv ale sectoarelor municipiului București și al Consiliului General al Municipiului București, precum și ale municipiilor, orașelor și comunelor; autoritățile locale au responsabilitatea de a estima dimensiunea locală a situațiilor de violență domestică și de a aloca un buget adecvat activităților din domeniu;
- e) donații, sponsorizări și alte surse, în condițiile legii.

Art. 54. — (1) Ministerul Muncii și Protecției Sociale prin Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați poate finanța sau, după caz, cofinanța programe de interes național care au ca scop prevenirea și combaterea violenței domestice, precum și ocrotirea și sprijinirea familiei în vederea creșterii calității vieții acesteia, din fonduri alocate de la bugetul de stat cu această destinație, din fonduri externe rambursabile și nerambursabile, precum și din alte resurse, în condițiile legii.

(2) Serviciile sociale în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice pot fi dezvoltate și prin:

- a) finanțarea în parteneriat a serviciilor sociale pentru asigurarea continuității serviciului, în conformitate cu nevoia socială și cu principiul subsidiarității;
- b) finanțarea proiectelor-pilot pentru implementarea programelor din domeniul asistenței sociale.

Art. 55. — Programele de interes național prevăzute la art. 54 alin. (1), complementare acțiunilor finanțate la nivel local, au următoarele obiective:

- a) realizarea investițiilor necesare pentru dezvoltarea, diversificarea, restructurarea și buna funcționare a serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice;
- b) susținerea funcționării serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice;
- c) realizarea de studii, cercetări și publicații în domeniu;
- d) instruirea personalului de specialitate din domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice, în special instruirea personalului care își desfășoară activitatea în cadrul serviciilor sociale și serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, precum și instruirea personalului din cadrul instituțiilor cu competențe în domeniu desemnat să instrumenteze cazurile de violență domestică;
- e) informarea, conștientizarea și sensibilizarea opiniei publice privind drepturile victimelor violenței domestice, precum și fenomenul violenței domestice;
- f) menținerea și dezvoltarea sistemului de înregistrare, raportare și management al cazurilor de violență domestică;
- g) sprijinirea victimelor prin programe de recuperare a sănătății și de reinsertie socială;
- h) asistarea agresorilor prin tratamente de dezalcoolizare, dezintoxicare, psihologice și psihiatrice;
- i) inițierea și coordonarea parteneriatelor sociale în scopul prevenirii și combaterii violenței domestice;
- j) orice alte obiective corespunzătoare domeniului de activitate al Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Art. 56. — Finanțarea serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice se asigură din:

- a) bugetele locale ale autorităților administrației publice locale care au aprobat înființarea acestora, precum și din subvenții acordate în condițiile legii;
- b) sume din donații și sponsorizări;
- c) fonduri externe, rambursabile și nerambursabile;
- d) din alte surse, cu respectarea legislației în domeniu.

CAPITOLUL VIII

Contravenții

Art. 57. — (1) Constituie contravenții, dacă potrivit legii penale nu constituie infracțiuni, și se sancționează cu amendă între 1.000 lei și 5.000 lei următoarele fapte:

- a) refuzul primirii în adăpost ori refuzul de a acorda, la solicitarea motivată a asistentului social, îngrijire medicală gratuită celui aflat în suferință vizibilă, pentru înlăturarea consecințelor violențelor;
- b) schimbarea destinației adăpostului.

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 500 lei și 1.000 lei refuzul părăsirii adăpostului, indiferent de motiv, în momentul în care condițiile care au determinat internarea au dispărut.

(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 500 lei și 1.000 lei încercarea persoanei care a comis acte de agresiune de a pătrunde în incinta adăpostului în care se află sau crede că se află victima.

(4) Constituie contravenții, dacă potrivit legii penale nu constituie infracțiuni, și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 7.000 lei următoarele fapte:

- a) nerespectarea obligației de a lua măsurile specifice prevăzute la art. 13 alin. (1);
- b) nerespectarea obligației prevăzute la art. 18 alin. (2).

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (4) se realizează de către inspectorii sociali, conform prevederilor legale aplicabile în materie contravențională.

(6) Contravențiile se constată și sancțiunile se aplică, conform legii, de către asistenții sociali, primar sau împuterniciții acestuia.

(7) Contravențiilor le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 58. — Supravegherea respectării măsurilor de protecție dispuse potrivit art. 31 alin. (1) și art. 38 alin. (1), cu ajutorul unui sistem electronic de supraveghere, se realizează în condiții stabilite prin lege.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Art. 59. — Prezenta lege*) intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II—IV și ale mențiunii de transpunere a Directivei 2012/29/UE din Legea nr. 174/2018, care nu sunt încorporate în forma republicabilă a Legii nr. 217/2003 și care se aplică în continuare ca dispoziții proprii ale actului modificator:

„Art. II. — În cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagma *violență în familie* se înlocuiește cu sintagma *violență domestică*, cu excepția Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — În tot cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagma *unități pentru prevenirea și combaterea violenței în familie* se înlocuiește cu sintagma *servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice*.

*) Legea nr. 217/2003 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 29 mai 2003.

Art. IV. — De la data intrării în vigoare a prezentei legi*) se stabilesc următoarele obligații, după cum urmează:

a) procedura prevăzută la art. 10 alin. (2) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

b) în vederea reglementării serviciilor sociale prevăzute la art. 15 alin. (4) lit. a)**) din Legea nr. 217/2003, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați elaborează și supune spre aprobare proiectul de hotărâre privind completarea Hotărârii Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare;

c) în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a hotărârii prevăzute la lit. b), Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați elaborează și supune spre aprobare ministrului muncii și justiției sociale, proiectul de ordin privind aprobarea standardelor minime de calitate pentru serviciile sociale, organizate ca servicii de informare și consiliere pentru

victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență — help-line;***)

d) metodologia prevăzută la art. 22 alin. (4)****) din Legea nr. 217/2003, cu modificările și completările ulterioare, se elaborează în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

e) ordinul prevăzut la art. 22¹⁰ alin. (1)*****) din Legea nr. 217/2003, cu modificările și completările ulterioare, se emite în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

f) ordinul comun prevăzut la art. 31 alin. (9)*****) din Legea nr. 217/2003, cu modificările și completările ulterioare, se emite în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

g) ordinul prevăzut la art. 35¹*****) din Legea nr. 217/2003, cu modificările și completările ulterioare, se emite în termen de 90 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi. (...)

★

Prezenta lege transpune parțial prevederile art. 9 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (3) lit. a) și b) din Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 315 din 14 noiembrie 2012."

*) Legea nr. 174/2018 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2018.

**) Art. 15 alin. (4) lit. a) a devenit art. 16 alin. (4) lit. a) în forma republicată. A se vedea nota de subsol de la art. 16 alin. (8).

***) A se vedea nota de subsol de la art. 16 alin. (8).

****) Art. 22 alin. (4) a devenit art. 27 alin. (4) în forma republicată. A se vedea nota de subsol de la art. 27 alin. (4).

*****) Art. 22¹⁰ alin. (1) a devenit art. 37 alin. (1) în forma republicată. A se vedea nota de subsol de la art. 37 alin. (1).

*****) Art. 31 alin. (9) a devenit art. 46 alin. (9) în forma republicată.

*****) Art. 35¹ a devenit art. 51 în forma republicată.

ANEXĂ

CERERE PRIVIND EMITEREA ORDINULUI DE PROTECȚIE

I. Date privind autoritatea sau organismul care formulează cererea (dacă este cazul)

Denumirea:

Adresa:

Telefon:

Fax:

E-mail:

Persoana desemnată cu formularea cererii:

II. Date privind agresorul

Numele și prenumele:

Adresă:

Telefon:

Fax:

E-mail:

III. Asistența juridică

Victima are un avocat? Dacă victima nu are avocat, i se va acorda asistență juridică din oficiu.	DA/NU
---	-------

IV. Date privind victima violenței domestice

Numele:	Prenumele:
Locul și data nașterii:	Cetățenia:
Sexul: F/M	
Prenumele tatălui:	Prenumele mamei:
Act de identitate: CI/BI/Pașaport	Serie nr.
CNP	
Adresa ¹): Dorește să rămână secretă? DA/NU	
Telefon ²): Dorește ca numărul să rămână secret? DA/NU	

1) Dacă victima declară că dorește să abandoneze domiciliul familial, nu este necesar să se indice noua adresă la care se mută, ci doar adresa unde locuiește în prezent. Adresa indicată trebuie să fie una la care partea poate primi citațiile și celelalte acte de procedură.

2) Poate fi indicat orice număr la care reclamantul are garanția că va putea primi citațiile și celelalte acte de procedură.

V. Reprezentantul legal al victimei (dacă este cazul)

Numele:	Prenumele:
Locul și data nașterii:	Cetățenia:
Sexul: F/M	
Prenumele tatălui:	Prenumele mamei:
Adresa:	
Telefon:	

VI. Relația dintre victima violenței domestice și persoana împotriva căreia se solicită emiterea ordinului de protecție (pârât)

1. Victima a mai formulat anterior vreo cerere, plângere, reclamație etc. împotriva aceleiași persoane? DA/NU

În caz afirmativ, se va indica numărul acestora.

2. Știți dacă pârâtul este parte în vreun proces cu privire la vreo infracțiune sau contravenție? DA/NU

În caz afirmativ, indicați, dacă știți, instanța la care se află dosarul și numărul acestuia.

3. Există o legătură de rudenie sau de altă natură cu pârâtul?

4. Situația familială — persoane care conviețuiesc în locuință

Numele și prenumele	Data nașterii	Gradul de rudenie

VII. Descrierea faptelor pentru care se solicită emiterea ordinului de protecție

1. Relatarea faptelor și locul desfășurării lor

--

2. Ce alte acte de violență s-au produs anterior împotriva persoanelor (victimă, membri ai familiei, minori sau alte persoane) sau asupra bunurilor?

--

3. A avut loc vreun act de violență în prezența minorilor?

4. Există vreo situație de risc pentru minori, inclusiv posibilitate de a fi luați fără drept de pârât?

5. Pârâtul deține arme sau are acces la arme prin natura muncii sale ori din alte motive?

6. Există martori la faptele descrise?

7. Ce alte probe pot susține declarațiile? (de exemplu, linii telefonice tăiate/rupte, telefoane mobile sparte, alte obiecte distruse, mesaje telefonice înregistrate, inclusiv sms, scrisori, fotografii, documente etc.)

8. Ați beneficiat anterior de o hotărâre judecătorească privind emiterea unui ordin de protecție? DA/NU

NOTĂ:

Dacă la pct. 8 răspunsul a fost DA, menționați hotărârile judecătorești privind emiterea ordinului de protecție și precizați, după caz, numărul hotărârilor și durata valabilității ordinului de protecție, după cum urmează:

„hotărârea judecătorească nr. din data de emisă de către (instanța care a pronunțat hotărârea judecătorească), cu valabilitate..... (durata de valabilitate a ordinului de protecție). Ordinul de protecție emis a fost respectat DA/NU.”

VIII. Asistența medicală a victimei

1. Victima a suferit leziuni fizice sau a fost maltrată psihologic? DA/NU

2. A primit îngrijiri în vreun centru medical? DA/NU

3. Deține certificat medico-legal, medical sau alte documente medicale? DA/NU

În caz afirmativ, acestea se vor anexa în copie.

În caz negativ, se vor indica centrul medical și data consultului medical.

IX. Măsurile care se solicită a fi dispuse prin ordinul de protecție

a) evacuarea temporară a pârâtului din locuință, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate;	DA/NU
b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor în locuința familiei;	DA/NU
c) limitarea dreptului de folosință al pârâtului, dacă este posibil, doar asupra unei părți a locuinței comune, astfel încât pârâtul să nu vină în contact cu victima;	DA/NU
d.1) obligarea pârâtului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă; d.2) obligarea pârâtului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de copiii victimei sau față de alte rude ale acesteia; d.3) obligarea pârâtului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate; În caz afirmativ, se vor menționa datele de identificare a acestor locuri.	DA/NU DA/NU DA/NU
e) interdicția pentru pârât de a se deplasa în anumite localități sau zone determinate pe care victima le frecventează ori le vizitează periodic; În caz afirmativ, se vor identifica aceste localități și zone.	DA/NU
f) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima;	DA/NU
g) obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute;	DA/NU
h) încredințarea copiilor minori sau stabilirea reședinței acestora; În caz afirmativ, se vor indica numele, prenumele și data nașterii copiilor, persoana către care se propune încredințarea.	DA/NU
i) suportarea de către pârât a chiriei și/sau a întreținerii pentru locuința temporară unde victima, copiii minori sau alți membri ai familiei locuiesc ori urmează să locuiască din cauza imposibilității de a rămâne în locuința familială. În caz afirmativ, care este suma considerată necesară și ce reprezintă?	DA/NU

X. Alte măsuri

1. Victima are o activitate remunerată? În caz afirmativ, se va indica, cu aproximație, suma pe care o primește.	DA/NU
2. Pârâtul are loc de muncă sau desfășoară o activitate remunerată? În caz afirmativ, se indică suma lunară aproximativă pe care pârâtul o primește, dacă se cunoaște.	DA/NU
3. Există alte surse de venituri ale familiei? În caz afirmativ, să se indice suma aproximativă, dacă se cunoaște.	DA/NU

XI. Alte precizări considerate ca relevante

Data

.....

Semnătura

.....

Domnului președinte al Judecătoriai

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

